

Моника Мотеска

ГОЛЕМОТО СИНО

И Н С Т А Л А Ц И Ј А

Биографија:

1971 Родена во Прилеп

1996 Дипломирала на ФЛУ, Скопје

Самостојни изложби:

1994 Галерија на ФЛУ, Сули ан, Скопје

Групни изложби:

1994 Скопско лето, Инсталации,
МГС, Скопје

1994 Денови на Македонската младина,
Стразбур, Франција

1995 СИАБ 2, Даут пашин амам, Скопје

1996 CURICULUM VITAE, Проект на
(Е. Демчиевска), МГС, Скопје

1996 Чифте амам 2, Инсталации,
Чифте амам, Скопје

примарно сино, кобалт сино, ултра марин,
париско сино, пруско сино, индиго,
небесно сино, кралско сино

Сината боја е една од главните доминанти во инсталацијата на Моника Мотеска, но не и единствен проблем кој ја преокупира авторката. Тргнувајќи од структуралните елементи на сликарството: цртеж, боја, композиција, таа го зема предвид и просторот надвор од сликата како медиум за проширување на полето на делување на нејзината уметност.

Прво, цртежот условно е изделен од бојата (условно, бидејќи како и кај Кандински, и самата боја има некоја граница која создава линија). Издвојувањето на цртежот, изведен со црни потези со различна должина, дебелина и густина, остварено е со неговото реализирање врз стаклото кое е дел од рамката и опремата. Така, доаѓаме до првиот чекор кон интегралното уметничко дело: маргиналните делови од рамката стануваат структурални елементи на сликата која се дооформува излегувајќи осум сантиметри во просторот пред неа (колку што е оддалеченоста на стаклото од подлогата).

Вториот чекор е уште порадикален: сликите се поставени во специјално за оваа инсталација изграден простор (простор во простор), исликан во сина боја, на чиј под е поставен син сунѓер. Сега пејзажот од боја е заокружен: ја добива својата трета димензија, својата патека и, на крај, својата тактилност; чекрењето по меката подлога, пропаѓањето во синилото симулира чувство на директно влегување во материјалноста на бојата. Како што сунѓерот ја впил сината боја при неговото бојадисување, така во неговата длабочина пропаѓаат стапалките на гледачите на сликите.

Со овој процес на оставање траги во самата инсталација, гледачот доживува посилна интимна идентификација со самите дела, се обидува да навлезе подлабоко во просторот на сликарството. Во неговото перцептивно поле се одвива спојувањето на издвоениот во преден план цртеж (прните линии на стаклото) преку неговиот двојник - сенките што паѓаат врз бојата, со сликаните полиња во позадината. Според тоа, цртежот станува елемент кој повторно се враќа во композицијата, овој пат како сопствена сенка.

Сузана Милевска

THE BIG BLUE

primary blue, cobalt blue, ultramarine,
Paris blue, Prussian blue, indigo,
sky blue, Royal blue

The blue color is one of the main dominants in the installation by Monika Moteska, although not the only problem that preoccupies the author. Starting from the structural elements of the painting: drawing, color, composition, she takes account of the space out of the painting as well, as a medium for expanding the field of action of her art.

Firstly, the drawing conditionally is divided from the color (conditionally because, as for Kandinski, the color has its own limit that creates a line). The derivation of the drawing, executed with lines different in longitudes, widens and thickness, is fulfilled with its realization over the glass that is part of the frame. Hence we come to the first step towards the integral work of art: the marginal parts of the frame become structural elements of the painting that is being formed continuing 8 cm. out in the space in front of it (as much is the distance of the glass from the surface).

The second step is even more radical: the paintings are installed in the space especially built for this installation (space in space) painted in blue, on which floor is put blue sponge. Now the landscape of color is encircled: it achieves its third dimension, its path, and, at the end, its tactility; the stepping over the soft surface, falling down in the blueness simulates a filling of entering the materiality of the color. The sponge has the color during its dying similarly to the feet of the viewers that are falling down in its deepness.

With this process of leaving the traces within the installation itself, attempting to enter deeper in the space of the painting, the viewer experiences stronger intimate identification with the works alone. In his field of perception it takes place the binding of the isolated drawing (the black lilies over the glass), through its double — the shades falling on the colors, with the painted fields in the background. Accordingly, the drawing becomes an element that is returned to the composition, this time as its own shadow.

Suzana Milevska

Издавач: МКЦ - Скопје; За издавачот Гоце Димовски; Уредник Зорица Лојнур Богдановска
Текст Сузана Милевска, Слајдови Роберт Јанкулоски; Печати АД "11 Октомври" - Прилеп
ISBN 9989-644-04-7
НУБ "Св. Климент Охридски" - Скопје: СИР 73/5.036(497.17) Мотеска, М.
COBISS - ID 22961930

Monika Moteska

THE BIG BLUE
- INSTALLATION -

Biography:

- 1971 Born in Prilep, Macedonia
1996 Graduated at the Faculty of Fine Arts
in Skopje

Solo Exhibitions:

- 1994 Suli An Gallery, Skopje

Group Exhibitions:

- 1994 Skopje Sammer, Installations;
City Museum of Skopje
1994 Days of Macedonian Youth,
Strasbourg, France
1995 SIAB 2, Art Gallery, Daut Pasa Amam,
Skopje
1996 CURICULUM VITAE, (E. Demniewska),
City Museum of Skopje
1996 Cifte Amam 2, Installations,
Old Turkish Bath, Skopje

Министерство за култура на Р. Македонија

SOROS CENTER FOR CONTEMPORARY ARTS
SKOPJE, MACEDONIA
СОРОС ЦЕНТАР ЗА СОВРЕМЕНИИ УМЕТНОСТИ
СКОПЈЕ, МАКЕДОНИЈА

